

K A T O L I K

God. II.

ŠIBENIK, 20. studenoga 1931.

Broj 47.

MJEŠOVITE ŽENIDBE *)

Danas su mješovite ženidbe česta pojava. O tome govore i pišu mnogi. To vide svi. I mnogi se čude. A nije to za današnje vrijeme ni čudnovata pojava. Ako se promotri, s kako malo razmišljanja sklapaju moderni mladenci svoje brakove i s kako malo vjere misle o ženidbi, ne će nam biti ni čudno, da se ne osvrću za propisima Crkve i dosadašnjim običajima. Današnji mladenci traže u ženidbi ili trgovački ugovor, po kojemu će se spojiti dva imanja u jedno, a ne pitaju za blagoslov Božji, koji je važniji u braku od svakog imanja, pa i onog najvećeg. Mladić uzima djevojku, koja mu se na prvi pogled sviđa, a i ne misli, da je za brak potrebna harmonija srdaca, koja se ne može na prvi pogled ustanoviti. Uzimaju se mladenci, jer misle, da će im ženidba donijeti uživanja, a ne pomišljaju na požrtvornost, koju zahtijeva pravi brak. Pred očima im je tek ljubav, ona tjelesna, a ne misle na odgovornost, koja ih čeka radi njihova zajedničkog života i osobito radi odgoja djece, kojom će Bog obdariti njihovu ženidbu. Kratko rečeno: u ženidbu se stupa lakoumno. Zato se ne pita, što je Crkva odredila, nego što će biti na prvi pogled ugodnije.

Crkva pako gleda na ženidbu sa potpunom ozbiljnošću, svijesna, kako veliku odgovornost nosi pred Bogom za svoje vjernike. Zato u svakoj prilici upozoruje vjernike, da gledaju na ono, što je važnije od imanja, tjelesne ljubavi i lakomislenosti, a to je spasenje duše. Život je ljudski kratak, pa i onaj najduži, prođe brzo, a onda dolazi sretna ili nesretna vječnost. Za tu vječnost hoće Crkva da pravovremeno i na pravi način spremi svoje vjernike. Osobito to hoće da načini sa najvažnijim ljudskim poslom, a to je život u ženidbi, odgoj djece. Za sretan se život u ženidbi traži sklad naravi i

srdaca, a nada sve blagoslov Božji. Za dobar se uzgoj djece traži živa vjera i neumorna požrtvornost. Ustanoviti sklad naravi i srdaca nije tako lagana stvar. Blažena su vremena bila, kada su djeca poslušala u toj važnoj stvari savjet svojih roditelja. Danas ne traže savjeta, ali se i brzo rastaju, jer ubrzo uvide, da toga sklada nemaju. Možda su sami mladenci najmanje sposobni, da prosude, ima li preduvjeta za sklad njihove naravi ili nema, jer su za to najmanje sposobni u ljubavnim sklonostima, koje pomračuju objektivni sud. Roditelji pako, vođeni ljubavlju i skrbi za svoju djecu, znali bi to bolje prosuditi. On, dakako, roditelji, kojima nije pred očima samo materijalni momenat u braku, nego sreća, prava i trajna, njihove djece. Crkva je budan čuvar i propovjednik vranaravnoga momenta u prosuđivanju svih stvari, a osobito u prosuđivanju braka. Ona će najbolje znati upozoriti i djecu i roditelje, na što imaju paziti, kad sklapaju brak. Još su manje sposobni mladenci, da odrede ispravna uzgojna načela za odgoj svoje djece. I tu će im biti Crkva iskusan vodič i najbolji savjetnik.

Ženidba je sakrament, a nad sakramentima jedino Crkva imade dužnost i vlast, da bdije.

Radi tih je razloga uvijek vodila Crkva brigu i oko sklapanja mješovitih ženidaba. Stalno ih je u povjesti zabranjivala. Već je crkveni sabor u Elviri (305. god.) zabranio roditeljima pod prijetnjom crkvenih kazna udavati svoje kćeri za heretike ili ženiti sinove sa heretikama. To je isto učinio opći crkveni sabor u Kalcedonu 451. za čitavu katoličku Crkvu. Od Kalcedonskog sabora pa do danas postojala je uvijek u katoličkoj Crkvi zabrana mješovitih ženidaba. I u pravoslavnoj crkvi u našoj državi postoji potpuna zabrana mješovitih ženidaba. Sadašnji pravoslavni patrijarha zabranio je pravoslavicima, da se žene za katolike. U

našoj državi mora svaki katolik prije ostaviti svoju vjeru i primiti pravoslavnu, ako se hoće ženiti sa pravoslavnom u pravoslavnoj crkvi. Bezdašna je podvala katoličkoj Crkvi, da je netolerantna, što zabranjuje i osuđuje mješovite brakove, kada se zna, da to čini i pravoslavna crkva još u oštrijem mjeri.

U novom crkvenom zakoniku osuđuje naša Crkva mješovite ženidbe u can. 1060. ovim riječima: „Crkva posvuda najstrože zabranjuje, da se ne sklapa brak između dvije krštene osobe, od kojih je jedna katolička, a druga pristaje uz sljedbu krivovjersku ili raskolničku. A ako postoji opasnost iskvarjenja za stranku, koja je među supruzima katolička, i za djecu, brak je i po samom božanskom pravu zabranjen.“

Brak, koji sklapa katolik sa katolikinjom je čisti katolički brak. Brak katoličke stranke i nekršćanske (n. pr. Židova) je ženidba različite vjere.

Brak katoličke stranke i nekatoličke (dakle krštene) jest mješoviti brak.

Mješovite brakove zabranjuje Crkva posvuda, ali bi mogla dati i iznimno dopuštenje (što i čini), gdje imade osobito važnog razloga.

Ako bi u mješovitoj ženidbi bila pogibao za vjeru, odgoj i valjanost bilo katoličke stranke bilo djece, onda je takva ženidba od Boga zabranjena i Crkva ne može dati niti iznimnog dopuštenja.

Današnji sv. Otac u svom encikličkom pismu „O kršćanskom braku“ naglašuje, „da samo materinska ljubav i brižljivost Crkve vjernike iz prevažnih razloga odvraća“ od mješovitih brakova.

Ženidba je stanica Crkve i države i što je ova stanica zdravija, to će i čitav organizam Crkve i države biti zdraviji. A najzdravija je ova stanica onda, kada bude imala za temelj zajedničku pravu vjeru, koja će u njima zajedničkim izvršivanjem vjerskih dužnosti rasti i napredovati i donositi uz blagoslov Božji one predivne plodove, od kojih će se čutiti sretnom i obitelji i Crkva i država.

Msgr dr. Josip Gunčević - Zemun

*) Prenašamo ovaj aktuelni i iscrplivi članak iz đakovačke „Nar. Obrane“ br. 46 od 14. t. mj.

Crkva i milosrđe

„Popišite sve pojedine ljudske bijede, i vi ćete naći, da se Crkva za svaku pobrinula“ — rekao je Chateaubriand. Dobrotvorno djelovanje Crkve uvijek je bilo i danas jest mnogovrsno. Bacimo pogled na prve vijekove. U vrijeme apostola Crkva osniva djakone i djakonise, kojima je svrha sakupljati od vjernika darove i dijeliti ih siromasima i bolesnicima. Djakon je bio i prvi mučenik sv. Stjepan. Tertulijan govori o zajedničkoj blagajni kod kršćanskih općina, u koju su svi doprinosili, koliko su mogli. Tim novcem pomagali bi se sirote, starci, brodolomci i zarobljenici. U Rimu, u doba najvećih progonstava, dijelilo se siromasima oko 1 milijun dinara. Nije se zaboravljalo ni na zapuštene u potleušicama, ni na nemoćne za rad, ni na roditelje s mnogobrojnom djecom. Pomagalo se utamničenicima radi vjere i onima, koji su bili progonjeni u dalekim rudokopima, skrbilo se za sprovode, molilo se za žive i mrtve.

† God. 259. kuga je obuhvatila Aleksandriju, a kršćani su se dali na njegu bolesnika i veselo su umirali s njima, dok su pogani bacali na ulicu umiruću rodbinu i puštali je bez pokopa. U istom vijeku sv. Ciprijan, kartaški biskup, kad se kuga počela širiti i u tom gradu, organizirao je javni ured milosrđa za pomoć ne sa-

mo kršćanima, već i zapuštenim poganima.

Primjer dobroga Samaritanca našao je u Crkvi Kristovoj mnogo primjera. Riječi Isusove: „Štogod ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!“ preobrazile su ljudska srca. Koji ljubi Boga, mora da ljubi i pomaže nevoljнике, siromahe i bolesne.

Vjerni naukama Krista i naših pastira do malo dana članovi i članice katoličkih društava u Šibeniku sakupljače po svim obiteljima za bijedne i potrebne darove: staru robu, novac, hranu, stare cipele i t. d. Sabrane stvari predaće se karitativnom odboru, kojemu je na čelu naš preuzv. biskup dr Mileta. Taj odbor zato je osnovan, da se pomogne našoj braći u nevolji, eda ne poginu sada, kad im se približava crna zima, led i još veća nezaposlenost.

Pomozimo svoju siromašnu braću što više možemo! Dragi će nam Bog to stotruko naplatiti!

Jože

Širimo ideju mira!

Ljubi bližnjega kao samoga sebe! Ne učini drugome, što ne želiš, da drugi tebi učini! To ne smijemo ni za čas nikada zaboraviti, kao što ni Božje obećanje: „Blago miroljubivima, jer će se nazvati sinovi Božji!“ I Pape, namjesnici Isusovi, neprestano nagovaraju vjernike na mir, na ljubav,

U religiji je spas ljudskoga roda*)

Hvaljen Isus! Štovani zборе! Dopala me čast i ugodna dužnost, da Vam u ovaj veliki dan Slavija Presvete Euharistije na ovom našem ostrvu govorim o temi „U religiji je spas ljudskoga roda“. Predmet je opširan i zamašit. Bit ću što kraći, jer neću da zlorabim Vaše ustrpljenje.

Sv. Pavao, taj preobraženi gigantski sljedbenik Hrista, o kojemu je sv. Jeronim kazao: „Kadgod čitam Pavla Apostola, čini mi se, da ne slušam ljudske riječi, nego gromove“, u svojoj poslanici Hebrejima glava 11. definira nam pojam vjere u dogmatskom i poučnom raspravljanju. On kaže: „A vjera je temelj onoga, čemu se nada-

mo; dokaz za one stvari, kojih ne vidimo, jer u njoj stari dobiše svjedočanstvo. Vjerom doznajemo, da je svijet riječju Božjom načinjen, da ono što vidimo, nije postalo iz onoga, što se opaža. A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu, jer onaj, koji hoće da dođe k Bogu, valja da vjeruje, da ima Bog i da plaća onima, koji ga traže.“ U glavi 12. taj velikan opominje na sveti kršćanski cilj te kaže: „Zato ispravite oslabljene ruke i mlohava koljena i poravnite staze nogama svojim, da ne zaluta, što je hromo, nego radije da se izliječi“. Ove uzvišene riječi Apostola ukazuju na savršenu objavu, datu po Kristu, posredniku Novoga Zavjeta, vječnom Sinu Božjem.

Najjača ideja, koja se u čovječanstvu do danas porodila, jest ideja Kristove nauke. Bog postoji, Bog živi u našoj savjesti, u savjesti čovječanstva,

na razoružanje. No političari kao da ne čuju glas iz Vatikana, glas Oca svih naroda.

Prije nekoliko dana Katolička međunarodna organizacija sveučilištaraca „Pax Romana“ i zastupnici drugih 8 međunarodnih sveučilišnih organizacija sastali su se u Ženevi, da se dogovore, kako bi sveučilištarci cijeloga svijeta radili svi zajedno za razoružanje. Stvorili su ovaj zaključak: „Međunarodne sveučilištarske organizacije svih naroda, svih vjera, svih političkih mišljenja, odlučne, da se uzdrži mir, tako skupocjeno postignut od naših otaca; uvjerene, da budućnost ovoga pokoljenja ovisi o Konferenciji za razoružanje, koja će se održati u veljači 1932.; uvaživši, eda ona uspije, kako treba organizirati sve ljude dobre volje — pozivlju sve članove, sve sveučilištarce, da rade i da agitiraju svi zajedno za upjeh ove buduće konferencije za razoružanje. Preko Saveza Naroda mole, da bi se organiziralo u gradovima, gdje ima sveučilišta, uz suradnju sveučilištaraca javna predavanja za razoružanje, da se probudi one, koji o tome nemaju pojma, a i da se probudi međunarodnu svijest. Istodobno mole međunarodni zavod za intelektualnu kooperaciju, da stavi na raspoloženje sveučilištaraca sve koristne podatke te imena svih inozemnih predavača, kompetentnih u pitanju razoružanja. Isti odobravaju inicijativu „National Stu-

u vasioni, koja nas okružuje. Izvor naših dužnosti nalazi se u Njemu. Bog nam je dao život, a prama tomu i jedan životni zakon.

Religija je veza između čovjeka i Boga; ona je temelj svakoga napretka u čovječanstvu i bez vjere nema pravoga napretka. Povijest nas uči, da kod nereligioznih naroda sve reforme, upravljene postepenom razvitku, trajahu samo toliko, koliko to dozvoljavahu hirovi ili interesi pojedinaca.

Čovjek je stvoren na sliku i priliku Božju te pošto ga nikakvo čuvstvo ne oplemenjuje, koliko čežnja za blaženstvom i savršenstvom, nužno je, da svoju vjeru goji i njeguje radi svoga spasavanja.

Vjera je moć i sila, koja koraca usporedo sa čovječanstvom, jer dolazi od Boga, a to nam historija svih ljudskih izuma i umjeća dokazuje.

Vjera je najjači faktor civilizacije

*) Govor gosp. dra Marka Lucić-Roki, advokata iz Visa, na javnom zborovanju 26. VII. 1931. prilikom euharistijskoga kongresa u Visu.

dent Federation of Amerika", da se organizira preko radija poruke akademika sa strane nekoliko državnika na korist razoružanja."

Sve ovo je veoma lijepo i dobro, pa moramo i mi u našim krajevima širiti ideju mira i razoružanja, jer smo svi mi ljudi braća u Kristu, sinovi istoga nebeskoga Oca. Pohvalno bi bilo, kad bi se i u našem gradu održalo koje predavanje u tom smjeru.

Otkriće spomenika Kristu Kralju

Prošloga mjeseca (10., 11., i 12.) održao se u Rio de Janeiro (Brazilija) veliki katolički kongres, na kome se otkrio veliki spomenik Kristu Kralju na brdu Carcovado, koji se diže nad zalivom Ria. Spomenik leži na podnožju od 8 metara, visok je 30 metara, a djelo je kipara Landowskoga. Na svečanostima je zastupao Sv. Oca Papu kardinal Leme, nadbiskup Ria de Janeira. Pored mnoštva svijeta iz čitave Amerike prisustvovalo je i preko 50 brazilskih biskupa. I ostali daleki svijet pratio je sa živim interesom konac svečanosti — otkriće spomenika. Slavni izumilac Marconi iz Rima preko električnih valova osvijetlio je ogromni kip Krista Kralja, upravo u času, kad je kardinal Leme, okružen sa 42 biskupa, dijelio papinski blagoslov narodu, koji je u dubokom poštovanju prema Kristu Kralju slavio dan otkrića Amerike.

ljudskoga roda u svim vremenima svijeta i njoj se pokoriše najveći umovi čovječanstva. Slavni Bacon, predstavnik empiričke škole, izjavljivaao se kršćaninom. Grotius je napisao traktat o „istinitosti religije“. Slavni Newton nije se smatrao dostojnim, da sastavi traktat o „suglasju Evanđelja“. Volta, najveći fizičar, bijaše gorljiv katolik. Veliki Byron, genij nedostiživi, koji je ljubio čas istinu, a čas zlo, posvjedočio je svoje priznanje katoličkoj doktrini, kao svijetloj istini time, što je svoju kćer dao odgojiti u duhu katoličke Crkve.

Tomas Moore, najveći engleski pjesnik iza Byrona, bavio se najdubljim naukama o kršćanstvu te je došao do zaključka, da je vjera jedini spas ljudskoga roda. On je zapjevao historijske neumrle stihove: „O Crkvo jedna i istinita! O ti, koja si jedini putokaz života i čiji tabernakuli ne poznavaju

Sv. Otac o katoličkom nacionalizmu

Prigodom audijencije francuskih hodočasnika iz Metza, koji su došli u Padovu, da pohode grob sv. Antuna, i pritom se navratili u Rim, govorio je Sv. Otac Papa o sv. Antunu kao prvoborcu sporazuma između naroda. Baš se u tome i sastoji povjesno značenje sv. Antuna, što je on bio svetac svih naroda, što je bez obzira na nacionalnu pripadnost i jezik dijelio svoja duhovna i tjelesna dobročinstva. Svetac predstavlja u izvjesnom smislu tip „katoličkog nacionaliste“, čiji je život, ispunjen krepostima, prešao u baštinu cijele Crkve i svih naroda. U današnje vrijeme, koje je ispunjeno „oštrim i pretjeranim nacionalizmom“, uzorni lik sv. Antuna osobito je značajan.

„Borba protiv vjere je potrebno i veoma uspješno sredstvo, da se otvori put komunizmu“.

Kalinin, boljševički vođa

Na smrtnoj postelji . . .

Godine 1925., kad je Crkva katolička u Meksiku bila strahovito progonjena, istupio je iz katoličke Crkve svećenik Joaquin de Jesus Perez i ustanovio narodnu meksičku crkvu. Vlada, koja je mrzila sve, što je katoličko, podupirala je svim silama taj pokret i imenovala Pereza za patrijarhu nove crkve. No niti među širo-

ma našega smrtnog života ne slijedimo uzvišenu nauku Spasitelja Isusa Krista!

Jedino se sredstvom vjere u čovjeka mogu da usredotoče sva ona etička svojstva, koja razlikuju čovjeka od živine i pomoću kojih može postići svoj spas, a to su čuvstvo prave filantropije ili ljubavi iskrnjega, čuvstvo očinske ljubavi, čuvstvo sinovske ljubavi, čuvstvo bratske ljubavi, čuvstvo prijateljstva, poštovanja žene i braka, čuvstvo dobročinstva, zahvalnosti, dobrote, poniznosti i milosrđa te ono domovinske ljubavi.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU LJUBO MANOJLOVIĆ - ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izrađba svijeća sa nakitima iz najbolje vrste „pašarina“.

kim slojevima naroda niti među svećenstvom nova „vjera“ nije našla pristaša. Nedavno je umro taj patrijarha Perez. Kad se razbolio, zatražio je, da mu pošalju katoličkoga svećenika. Na smrtnoj postelji požalio je svoj čin i posljednju utjehu primio od katoličkoga svećenika!

Euharistijska liga mira

Po uzoru francuskih katolika osnovana je nedavno i u Njemačkoj „Euharistijska liga mira“. Njezina je zadaća, da apostolatom molitve i redovitim vjerskim priredbama pospješi međunarodni mir. Prvu misu za mir, priređenu od Lige, celebrirao je berlinski biskup dr Schreiber. Tom prigodom ovako je biskup ocrtao važnost mirovnoga nastojanja na vjerskoj osnovi: „Mi hoćemo da uđemo u sva nastojanja, koja imaju dovesti do mira između pojedinih naroda, osobito između dva naroda, koje je rat najviše razdvojio, između Francuske i Njemačke. Mi znamo, da i čisto ljudska i čisto zemaljska sredstva igraju znatnu ulogu

ma našega smrtnog života ne slijedimo uzvišenu nauku Spasitelja Isusa Krista!

Jedino se sredstvom vjere u čovjeka mogu da usredotoče sva ona etička svojstva, koja razlikuju čovjeka od živine i pomoću kojih može postići svoj spas, a to su čuvstvo prave filantropije ili ljubavi iskrnjega, čuvstvo očinske ljubavi, čuvstvo sinovske ljubavi, čuvstvo bratske ljubavi, čuvstvo prijateljstva, poštovanja žene i braka, čuvstvo dobročinstva, zahvalnosti, dobrote, poniznosti i milosrđa te ono domovinske ljubavi.

U presv. Euharistiji, najdubljoj vjerskoj tajni naše katoličke Crkve, koju danas slavimo, data je vjernicima prigoda o razmišljanju na Božju providnost i zadubljenju u sabranu molitvu Bogu za svrhe našega duhovnog poboljšanja i posvećenja.

(Svršite se.)

u mirovnim nastojanjima. Ako se hoće naime doći do mira, treba ne samo umiriti duhove, nego stvoriti takve privredne, socijalne, političke i financijske prilike, uz koje će biti moguće trajno osigurati mir. Ali, i to je ono, što odlučuje: upravo su neuspjesi do sadašnjih mirovnih nastojanja, ukoliko su se ona osnivala na čisto ljudskim i zemaljskim sredstvima, jasno pokazali, da i Bog i Njegova milost moraju učiti u rad oko mira i da su nam potrebne sile, koje dolaze odozgo, ako hoćemo, da dospijemo cilju."

Belinograf u Vatikanu

U subotu, 24. oktobra, otvoren je u Vatikanu, u Radiostanici, aparat „Belinographe“, za primanje i davanje radiotelegrafskih slika. Pri tome je primljena jedna slika i pismo iz Pariza od kardinala Verdier-a. Svečanom otvorenju prisustvovao je lično sam Sv. Otac Papa, koji se slikao sa mnogim osobljem i poslao sliku preko aparata u Pariz. Prije nego što je Sv. Otac izišao iz Radiostanice, pristupio je k njemu g. Belin, izumilac aparata, moleći ga, da primi taj dar, koji neka mu svjedoči o njegovoj sinovskoj odanosti.

Dobre knjige

„SVOJI NA SVOME“, odlomak hrvatske povijesti, napisao Lovre Katić, naslovni list naslikao V. Kirić, str. 134, s dodatkom slika iz doba, o kojem se u knjizi govori. Knjižarska cijena 15 Din., za jeronimske članove 10 Din. — Ova knjiga spada u ciklus povijesnih knjiga, u kojima je Društvo sv. Jeronima nakanilo iznijeti za puk svu našu narodnu prošlost. Već je dosad izišla knjiga „Stopama hrvatskih narodnih vladara“, koju su napisali Frane Bulić i Lovre Katić; lani je štampana knjiga „Na vratima hrvatske povijesti“ od Lovre Katića, a evo ove godine od istog auktora knjiga o onom razdoblju hrvatske prošlosti, kad su Hrvati potpadali pod vlast Arpadovaca. U 11 odlomaka obradeno je političko, kulturno, prosvjetno, ekonomsko i vjersko stanje onoga doba te život na plemićkim dvorovima i u seljačkim kolibama, i to na jednostavan i lijep pučki način, kako to Don Lovre zna da pripovijeda. „Svoji na svome“, „Danica“ za god. 1932., „Zlatne Legende“ i „Kršćanski Nauk“ — četiri su knjige redovitog izdanja Društva sv. Jeronima za godinu 1932., pa se sve zajedno dobivaju za Din 40, a članovi samo za Din. 20.

Jesam li podmirio pretplatu?

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročite tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSE FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinac 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić

Iz katoličkoga Šibenika

PROSLAVA EFEŠKOGA SABORA I BLAGDANA GOSPE OD ZDRAVLJA. Naš preuzv. biskup izabrao je baš blagdan Gospe od Zdravlja, koja se od davnine toliko štije u našem Šibeniku i čitavoj okolici, da se u Šibeniku proslavi 1500. godišnjica efeškoga sabora, na kojemu je bio svečano proglašen nauk Crkve, da je bl. Djevica Marija Bogorodica. Svečana trodnevica s propovijedima vlč. o. Vl. Brusića u katedrali sv. Jakova već je započela uz veliko učešće naših vjernih građana. Na sami blagdan Gospe od Zdravlja u subotu 21. t. mj. u 4.30 sata ujutro u katedrali sv. Jakova biće pjevana Jutrnja i Pohvale s Gospinim lekcijama, a zatim svečana sv. Mise, koju će pjevati gradski župnik kanonik preč. don Ivo Bjažić. Od 7 sati unaprijed slijediće svako pola sata tihe sv. Mise. U 11 sati preuzv. biskup pjevaće svečanu pontifikalnu sv. Misu sa velikom asistencijom, iza koje će udijeliti Papinski blagoslov sa potpunim oprostom. U 7 sati uvečer iza sv. Ruzarija držaće svoju zaključnu propovijed o Bogorodici vlč. o. Vladislav Brusić. Zatim će se pjevati litanije Gospine, iza kojih će preuzv. biskup udijeliti blagoslov sa Presvetim. Svečanost će se završiti pjevanjem Marijine pjesme „Zdravo Dijevo“. — Preporučamo našim građanima, da ovom prilikom u što većem broju pristupe na sv. sakramente ispovijedi i pričesti. Tim će najbolje iskazati čast Majci Božjoj i Majci našoj te si osigurati Njen mogući zagovor u teškim danima, kojima idemo ususret.

DVADESETŠESTA NEDJELJA PO DUHOVIMA. U nedjelju 22. t. mj. je XXVI. (posljednja) nedjelja po Duhovima. Sve velike misli, opomene i pobude, koje je kroz prošlu crkvenu godinu upravljala na nas, skuplja danas sv. Crkva u jedno. Ta tisućljetna borba Boga s grijehom i divsko rvanje dobra i zla završava se konačnom pobjedom Svemogućega, koji

vječnom i preobilnom nagradom nagrađuje sve one, koji su se pošteno borili na njegovoj strani. A protivnike Božje i sluge grijeha baca osvjetnica ruka vječne Pravde u oganj vječni. — O mislimo često na Promisao Božji! Bog hoće samo dobro. On je Bog ljubavi i mira. Gospod nas je stvorio i otkupio krvlju Sina svoga zato, da budemo s Njim sretni u sve vijeke. Molimo iz dubine srca, da se spremni odazovemo Njegovom sudu. Jesmo li danas spremni?

700. GODIŠNJICA SMRTI SV. ELIZABETE, POKROVITELJICE III. REDA. Uz veliki jubilej, što se ove godine slavi u čast sv. Antuna Paduanskoga, slavi sv. Crkva i jubilej sv. Elizabete Ugarske, turinske grofice i franjevske trećoredice. Ona je umrla upravo prije 700 godina, 19. studenoga 1231., u njemačkom gradu Marburgu kao „Majka siromaha i bijednika“. — Ovaj blagdan proslaviće se u crkvi sv. Frane u nedjelju 22. t. mj. ovim redom: U 6 sati ujutro sv. Misa i skupna sv. pričest za članove III. Reda. Poslije podne u 4 s. primanje u III. Red, zatim propovijed o Svetici. Poslije propovijedi preuzv. biskup dr. Jerolim Mileta udjelice blagoslov sa Presvetim Sakramentom i odrješenje s potpunim oprostom.

POBOŽNOST SV. ANTUNA. U utorak 24. t. mj. običajna pobožnost sv. Antuna u crkvi sv. Frane počinje u 6.30 sati uvečer.

SAT KLANJANJA. U četvrtak 26. t. mj. običajni tjedni sat klanjanja u stolnoj bazilici sv. Jakova počeće u 5 sati uvečer.

DAROVI NAŠEM LISTU. U fond našega lista darovali su: Preuzv. biskup Miho Pušić Din 70, Z. Lukanović Din 40 te don Srećko Pavić Din 10, da počasti uspomenu pk. Marka Garkovića, a Din 10, da počasti uspomenu pk. Krste Obratova. — Uprava im najharnije zahvaljuje.

Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik voštarski majstor i diplomirani pčelar	
Posajna diploma: Ruma 1903 Sarajevo 1923.	Časna diploma i srebrna medalja: Split 1925
<p>Izradjujem: sve vrsti svijeća, duplira, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.</p> <p>Preradjujem: prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — Uz najpovoljnije cijene.</p> <p>Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je varredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.</p> <p>Kupujem: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.</p>	
Časna diploma i slatna medalja: Dubrovnik 1926.	